Ingibjörg
Ólafsdóttir.
1816.

Fáein
Saknadar-Stef
eptir
Dygdarikustu Módur
Madame
Ingibjorgu Olafsdóttur,
sem
andadist ad Bólstadarhlyd,
þann 14da Júlii 1816,
vakin hjá
Bornum Hennar
Vestanlands.

Beitistodum, 1818.
Prentud af Faktóri og Bókþryckjara
G. J. Schagfjord.

Lagid er: Þér, Drottinn! þacka eg.

I.

Farandi'! á flýti-rás
Fram lífs er þrædir strik;
Sjón vanur napri nás,
Nem stadar augnablik!
Enn hrópar eitt þér dæmi:
Ad manneskjan er mold og ryk.

2.

2.

Eins salur andar sá
Er vitska' og dygd í býr
Snúast til moldar má;
Mannvalid frá oss snýr!
Ingibjörg Olafsdóttir
Af helsigd skorid aldin flýr.

3.

Gudrækin, gódlynd, þæg,
Géstrisin, hógvær, stillt,
Ljúf, stadföst, lempin, væg,
Lifandi trúar fyllt
Avoxtum; oss er lýsa
Verd sem fyrr þecktum þeirra'
er skyldt.

4.

Lángt allri fordyld frá
Fátækum leynt og ljóst
Orva nam adstod tjá
Eft í mannkjærleik brjóst

Hennar; er hvorn ad gledja
Aleit sér skyldt, en eyda þjóst.

5.

Gudræknis grunn bygd á
Gladværd jøfn, á sér lét
Lítt festa leid hvort lá
Lognblídu um eda hret;
Sér lík Hún sífeldt reyndist;
Prótt gaf hiñ Hærsti' er þrátt á hét.

6.

Ljúflyndri lempni med
Lagdi æ stund á frid;
Skynsemi' og gudhrædt géd
Gat ser tídt komid vid,
Ofrid og agg ad kéfja;
En semja eining sama' og grid.

7.

Sveitar og sókna þvi
Sannkollud prýdi var,

Blómgast nafn blessun í
Bygd um lands vída hvar;
Gódrar mun lengi' ad gódu
gétid, þó fættist sumra svar.

8.

Megin-trygg, mild og góð
Medhjálp var Ektamanns;
Þorf, hugljúf, þolinmód,
Þó reyndi' á gledi stans;
Í hagsæld jafnt sem hørnum
Vidhald og sómi sífeldt hans.

9.

Módir góð menta smeck
Ad mættu hollum ná
Børn Hennar blíd og þeck
Best lagdi alúd á;
Eins til munns og til handa,
Án stodar mønnum allrar frá.

10. Ó!

10.
Ó! Módir mest harmdaud
Megnri hrygd lát Þitt sló;
Þín trød um æfi' oss aud,
Er á fyrr dygdin bjó —
Allt ad grøf ógleymanlegt
Skard oss øllum, er helid hjó.

11.
Vid bana-ból Þitt kaldt,
Børn Þín af máttu sjá
Øllu, sárt — missa allt,
J bestu mest er þrá
Sínu Børn svipt Foreldri! —
Hvar mun bót vid því bøli' ad fá?

12.
Bót harma best er sú:
Ef Børn Þín, Módir gód!
Feta þá framrannst Þú
Farsæla dygda-slód,

Skamt

Skam̃t er til fagna-funda
Er sælli endursafna þjód.

13.

Þú lifir lifs í stad
Lifanda Gudi hjá;
Brádum oss ber þar ad
Born Þín, ad fáum sjá
Moldar lifs Þig af mædum
Lausnara vorum leysta, hjá.

